ΝΟΜΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

-Συνταγματική θεμελίωση του δικαιώματος του ασθενούς στην απόφαση ως έκφανση ελεύθερης ανάπτυξης προσ/τας και προστασίας ανθρώπινης αξίας (αρθ.5 παρ.2 και 2 παρ.1 Συντ.)

-Σύμβαση Οβιέδο (Ν.2619/1998), υπερισχύει ελλην δικαίου κατ'αρθ.28 παρ.1 Συντ, ΑΡΘΡΑ 5 ΠΑΡ.1 ΚΑΙ 2 ΚΑΙ ΑΡΘ.10 ΠΑΡ.1 ΚΑΙ 2. Δεν υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ ψυχικής –σωματικής υγείας.

ΣΧΕΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ: Ν. 2071/92 (για νοσοκομειακούς ασθενείς) και Κώδικας Ιατρικής Δεοντολογίας (ΚΙΔ-Ν. 3418/05).

-Καμία διάταξη του ισχύοντος δικαίου δεν θέτει θέμα διαχωρισμού ψυχικής- λοιπών μορφών υγείας, επομένως σωστά το παλιότερο αρθ.47 παρ.3 και 4 Ν.2071/92 για νοσοκομειακούς ασθενείς δεν διαχωρίζει πάσχοντες-ψυχ πάσχοντες, το ίδιο και τα αρθ.11 (ενημέρωση) και 12 (συναίνεση) ΚΙΔ.

-Για τη συναίνεση ανίκανων να συναινέσουν πλην ανηλίκων βλ αρθ.12 παρ.2 β)ββ ΚΙΔ: δήλωση της συναίνεσης από το δικαστικό συμπαραστάτη και αν αυτός δεν έχει οριστεί από τους οικείους του ασθενούς.

Οι «οικείοι» φαίνονται ως η τελευταία λύση και κατά την ερμηνεία της Φουντεδάκη, άρα σαφώς προτιμότερο να ορίζονται πρόσωπα από τον ίδιο τον εν δυνάμει ασθενή. Ποιοι είναι οι οικείοι ορίζεται στο αρθ.1 παρ.4 ΚΙΔ. Το αρθ.12 παρ.2 β)ββ εδ.β' ΚΙΔ φαίνεται να προτιμά τους οικείους από τυχόν άλλα πρόσωπα που θα μπορούσε να έχει ορίσει ο ασθενής όταν ήταν καλά. ΟΜΩΣ αφενός κατά την Φουντεδάκη (σελ.24) «η γνώμη των οικείων μπορεί να έχει μόνο την περιορισμένη λειτουργία της παροχής στο γιατρό πιο εξειδικευμένων πληροφοριών σχετικά με την υποθετική βουλητική στάση του ασθενούς απέναντι στη σχεδιαζόμενη ιατρική πράξη αφού, σύμφωνα με το αρθ.9 Συμβ.Οβιέδο

«Οι προγενέστερα εκφρασθείσες επιθυμίες του ασθενούς σχετικά με

ιατρική επέμβαση θα λαμβάνονται υπόψη, προκειμένου για ασθενή, ο

οποίος, κατά το χρόνο της επέμβασης, δεν είναι σε θέση να εκφράσει τις

επιθυμίες του.». Αφετέρου το αρθ.9 Συμβ. Οβιέδο υπερισχύει του αρθ.12 παρ.2 β)ββ εδ.β' ΚΙΔ σύμφωνα με το αρθ.28 παρ.1 Συντ.

Σε επείγουσες πράξεις ο γιατρός ενεργεί νόμιμα και χωρίς συναίνεση κατ'αρθ. 12 παρ.3^{α} ΚΙΔ.

Το αρθ.9 Συμβ.Οβιέδο (Ν.2619/1998) κατά το οποίο «οι προγενέστερα εκφρασθείσες επιθυμίες του ασθενούς σχετικά με ιατρική επέμβαση θα λαμβάνονται υπόψη προκειμένου για ασθενή, ο οποίος κατά το χρόνο της επέμβασης δεν είναι σε θέση να εκφράσει τις επιθυμίες του» ως νόμιμη βάση της ψυχιατρικής διαθήκης.